

صحيفة الحسن عليه السلام

[211] کسی هستم که در کرامت بر همهء مردمان آقائی داشت، من فرزند کسی هستم که بر مردم جهان در راستی و بخشندگی برتری داشت، شاخه ای بارور بود، و در برتریها پیشگام، من فرزند کسی هستم که خشنودی او خشنودی خداوند، و خشمش خشم او می باشد پس ای معاویه آیا حق داری به چنین کسی جسارت کنی. معاویه گفت: نه، گفتارت را درست می دانم، امام فرمود: حقیقت روشن است و باطل تاریک، آنکس که به حق گرائید پشیمان نشد، و کسی که کار باطل نمود زیانکار گردید، و حقیقت را درست اندیشان می شناسند. معاویه از منبر پائین آمد و دست امام را گرفت و گفت: هر که به تو بدی کند از آفرین دور باد. (34) خطبهء آن حضرت در شناسائی خود و معاویه روایت شده: هنگامیکه معاویه به مدینه آمد خطبه خواند و گفت: علی بن ابی طالب کجاست، امام حسن علیه السلام برخاست و پس از حمد و ثنای الهی فرمود:
